

عنوان مقاله:

«تفکر مثبت» و نقش التزام به قواعد فقهی در تقویت آن

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم دینی و حوزوی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسین سلطانی فرد - دانشجوی دکتری رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه تهران، تهران، ایران

احمدرضا کیوانی هفشجانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته فقه و حقوق خصوصی، دانشگاه شهید مطهری (ره)، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

«تفکر مثبت» یکی از مهم ترین ارکان و زیرطبقات اصلی سلامت روان است. در گذشته بسیاری از روان شناسان و پژوهشگران تنها به جنبه های سلبی شاخص سلامت روان می پرداختند و از جنبه های مثبت آن که شامل احساس شادکامی، پویایی و تفکر مثبت می شد غفلت می ورزیدند، اما طی سالیان اخیر، رویکرد روان شناسی مثبت گرا پیشرفت قابل قبولی داشته و تمایل به مطالعه جنبه های مثبت سلامت به موازات قسمت های منفی آن در حال افزایش است. یکی از عناصر مهم رویکرد روان شناسی مثبت گرا تفکر مثبت و خوش بینی است که نقش مهمی را در سلامت روان و بهبود ادراکات ذهنی ایفا می کند؛ خوش بینی به تنهایی می تواند بسیاری از مشکلات روانی که ناشی از تصورات خیالی بیمار بوده و واقعیت خارجی ندارد را حل کند. در شریعت اسلام نیز بسیاری از گزاره های فقهی و روایی دارای نتایج موثری در راستای به دست آوردن سلامت روان است و چه بسا بتوان دیدگاه اسلام در این حوزه را به عنوان یک رویکرد مستقل -در مقابل سایر رویکردها- به رسمیت شناخت. این پژوهش تلاش می کند تا با روش تحلیلی-توصیفی، تعدادی از مهمترین قواعد فقهی و نقش آن ها در تقویت تفکر مثبت را مورد ارزیابی قرار دهد و در نهایت به این نتیجه می رسد که التزام به این دسته از قواعد فقهی، مسیر رسیدن به پویایی و شادی روانی را هموارتر می سازد.

کلمات کلیدی:

تفکر مثبت، سلامت روان، خوش بینی، قواعد فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1671186>

